

Два хлопчики

Бровченко Володимир Якович

Два хлопчики в зелену пору року
До лісу вийшли, — вікових дібров.
Один із них прискалив миттю око
Й прикинув діловито: «Скільки дров!»

А навкруги і щебетало, й квітло,
Як сто віків тому, так і тепер...
Не стримавсь другий хлопчик:
«Скільки світла!» —
Промовив і, схвильований, завмер.

Два хлопчики... І ліс так пильно в вічі
Дививсь сусідам димокурних труб.
Він ще не знав, хто буде тут лісничим:
Чи садівник життя, чи дроворуб...

Постійна адреса: http://ukrlit.org/brovchenko_volodymyr_yakovych/dva_khlopchyky